

Universitätsbibliothek Paderborn

Ephemeris Ecclesiastica Concionatorvm Hoc Est Considerationes Methodicæ Sev Veritates Practicæ

Ex Vita Domini Jesu, Sanctorumque Gestis In Singulos anni dies mira
facilitate & solertia distributæ ... ; Cum indicibus necessariis

Pars Avtvmnalis - A Dominica Decimaquinta post Pentecosten, ad
Adventum

Haineuve, Julien

Coloniæ Agrippinæ, 1665

Non est muinus malum non gaudere bono gaudio, quàm gaudere malo.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44846

Si non semper, numquam magnificas
Deum.

Ergo in eadem 1. parte, Fer. 6. Hebreorum 3. post Epib. ad hanc Veritatem.

Nisi probe paratus sis ad adversa, nec
ad ipsa prospera bene paratus es.

QUINTA VERITAS.

Non est minus malum, non gaudere bono gau-
dio quam gaudere mala.

RATIO EST. Quia non est minus malum, mi-
nus estimare quae vere bona sunt, quam ni-
mis estimare quae non sunt vere bona. Sic enim
uno perinde atque alio dissentire est à Divino
Judicio; nec minus vix intentatur iis qui ponunt
lucem tenebras, quam qui tenebras ponunt lu-
cem; nec minus denique malecessi Judicis quod
manna vel terram desiderabilem non latit
estimator, quam quod nimis concupiscentia Egyp-
tici cepe, porros & alia. Vide in 2, p. Fer. 6 post
diem Ascensionis Domini.

Sed non gaudere bono gaudio, minus est es-
timare quae vere bona sunt. Cum enim bonum seu
verum & commendatum gaudium non alia bona
faciant quam quae vere & coram Deo, ut su-
pra dictum est, bona censentur; profecto qui non
illo gaudet gaudio quando tempus ridendi &
gaudendi occurrit, non aliunde provenit quam
quod non satis illa estimaveris quibus gaudendum
est. Nam prout quidquaque estimaveris, illud a-
mabis, illud si abeas desiderabis; aut si praesens
adest, illo gaudebis. Sic enim pari gressu faculta-
tes animas quae dicuntur appetitivæ sequuntur
apprehensiones; unde illud Iacobi Proverbij: *Oculi
tu recta videant, & palpebra tua procedant gressu
tuo.* Id est, recte de rebus judica, ut quantum res
uniquerque valeat, scias: & quantum valet, es-
timas: & quanti rem estimaveris, tantis illam af-
fectibus prosequaris. Quasi effidentes thesauro-
rum, inquit Job, gaudent que vehementer cum
invenerint sepulchrum; In quo scilicet thesauri
olim regnabunt. At vero quid est cur gau-
deant vehementer, nisi quia multum estimant
quod invenerunt.

Ac proinde tu quinon ita vehementer gau-
des invento coelesti ac divino thesauro, non mi-
nus tibi malum est quam si gauderes effusius ad
terrestres & humanas illas reculas quibus tan-
topere recreatis. Nam sic manifeste indicas te
minus estimare & diligere quae Deus magis æ-

Hayneufue Pars quartaria,

stimat, & magis diligit; qua diversitate Judicij
& voluntatis quid potest esse homini pernicio-
sus, dicente Domino, qui non est mecum, contra
me est, & qui non colligit mecum, dispergit? Vide
in 2, p. Dom. 3. in Quadragesima.

Quæ quidem omnia sequenti Veritate pro-
posita magis eluescunt.

SEXTA VERITAS.

QUAE PLURES ALIAS COMPLE- CTITUR.

Sic serviendum Domino in lætitia, ut si non læ-
tetur in Domino servus, non lætetur in servo
Dominus.

RATIO EST. Quia non letabitur in servo Dose
minus, si quod est gratius reddendum Domine
no servitum, vel si quod est in servitio illi redditio
gratius, id servus negat. Quid enim servus habe-
bit postea quod Domino Deo reddit? Si quod est
alli carius & pretiosius negat? Quid nisi quod
vilius & deterius? Qualis autem hic esset servus
qui reservato sibi suisque meliori, quod est abje-
ctus Deo daret? Nonne in viam Cain abiaret,
ut ait S. Judas Apostolus? Nonne is esset mal-di-
ctus de quo dicitur: *Maledictus dolosus qui ha-
bet in grege suo maleolum, & votum faciens im-
molat debilem Domino, quia Rex magnus ego, di-
cit Dominus exercitum. & nomen meum horri-
bile in Gentibus.* Numquid in tali servo Rex ille
magnum lætari posset? Numquid de illo potius *Matth. 24.*
diceret: *Inutilis servum ejicere?*

Sed si non letetur in Domino servus, quod est
gratius reddendum Domino servitum, vel quod
est in servitio illi redditio gratius, id servus negat.

Nam primò gratius quod possit à nobis red-
di Deo servitum, tunc est quando ex obedi-
tia facimus aliquid quod naturæ repugnet, & ut
nobis videatur, ratione etiam a humano iudicio
contradicat. Hoc est excellens obsequium quod
reddidit Abramus Deo, cum iussus immolare
filium suum unigenitum non reculavit; ac pro-
pterera dicitur tentatus à Domino, id est, proba-
tus an fidelis esset; nam hæc severa est, verò si-
delitatis servi probatio cum tanti se facere Do-
minum suum ostendit ut nihil sit tam mole-
stum, tam repugnans & grave quod non liben-
ter in eius impendat obsequium. Hæc est fornax
advertisitatis in qua probatur aurum & argentum.
Hic caminus humilationis & paupertatis, in
quo electi certam suam electionem faciunt. At
vero servus qui non letetur in Domino, tale hoc

Ecclesi. 2.
ff. 48.

E c serv-